

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 9797 van 24 juli 2013
in de zaak A. 209.407/XIV-35.091**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Erik Cluyse
 kantoor houdend te 9070 Destelbergen
 Walbosdreef 4
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 11 juli 2013, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 105.187 van 18 juni 2013 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 16 juli 2013 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Uit de stukken waarop de Raad van State vermag acht te slaan, blijkt
dat de verzoeker de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van
de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te
Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, niet heeft aangevoerd voor de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen en hij vermag dit niet voor het eerst te doen in de graad van

administratieve cassatie. Artikel 1, A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 heeft geen directe werking in het Belgische recht. Daargelaten de vraag of de verzoeker zich rechtstreeks kan beroepen op artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, laat de verzoeker na uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepaling zou hebben geschonden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (Vreemdelingenwet), en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur niet van toepassing zijn. De verwijzing naar artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is niet dienstig nu de aanvankelijk bestreden beslissing geen aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen betreft doch een weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoeker voert tevens de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, doch opnieuw zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. Het eerste, tweede, derde en vierde middel zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vierentwintig juli tweeduizend dertien, door:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen